

end imod de øvrige Punkter i denne Paragraph. Jeg forstaaer vel nok, at naar man vil dele disse Amtstogter i Grupper, er der en enkelt Gruppe, der uinegtelig alene angaaer Landet, men man er jo ligesaa vel berettiget til at samle dem alle i een stor Gruppe, fælles for Kjøbstad og Land, saaledes at Udgiften fordeles mellem Kjøbstad og Land efter Hartkorn, hvorved kun en forholdsvis ubetydelig Byrde falder paa Kjøbstæderne. Dette forekommer mig at være i god Overensstemmelse med det Princip, der har ledet baade Udvalget og Udvalget med Hensyn til disse Paragrapher. — Med Hensyn til det meget omhandlede Spørgsmaal om Godtgjørelse for Amtsrådsmedlemmerne skulde jeg først bemærke, at det ikke skulde gjøre mig videre ondt, om Mindretallets Forslag blev forkastet. Det, som den ærede Minister specielt udtalte sig imod ved dette Forslag, var den Bestemmelse, hvormed Forslaget begynder, at det nemlig skulde være overladt til Amtsrådets Beslutning, om Godtgjørelse skulde gives eller ikke. Jeg troer alligevel, efter hvad der er udtalt af min ærede Medforlagsstiller, at ogsaa dette har sin gode Grund, netop da vi kun have foreslaaet Godtgjørelse for de udenfor selve Amtsrådsmedlemmerne foretagne Reiser, da Amtsrådet bedst vil kunne bedømme, om og hvorvidt der i enkelte Tilfælde er Grund dertil. Naar den ærede Minister antydede, at Godtgjørelsen helst maatte bestemmes og udredes af Communerne, er dette allerede imødegaaet af den ærede Ordfører, der viste, at det ikke kan gaae an her, hvor man ikke har bestemte Landcommuner, der kunne bestemme og udrede Erstatningen. Jeg skal her tilføje, at det vel kunde gaae an med Hensyn til Erstatningen for Reiserne til selve Amtsrådsmedlemmerne, men ikke for de andre Reiser, f. Ex. til Landsyn o. s. v. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være to væsentlig forskellige Ting, som Fleertallet og Mindretallet have foreslaaet, ikke med Hensyn til Bøget — thi det lægger jeg mindre Vægt paa — men navnlig med Hensyn dertil, at Fleertallets Forslag i Virkeligheden gaae ud paa at gjøre disse Bestillinger lønne, hvilket man derimod ikke paa nogen Maade kan sige om Mindretallets Forslag;

efter dette lønner man ikke Bestillingerne, men man giver kun Godtgjørelse for enkelte saadanne Reiser, der efter Omstændighederne kunde være forbundne med Bestillingen og ikke være forbundne med den. Det er mig bekendt, at i adskillige Amtsråd bliver denne Byrde kastet over paa enkelte Medlemmer, som med største Villighed paatage sig den, og jeg troer derfor, at det vilde bidrage til en bedre Fordeling af Arbejdet, naar dette Forslag blev vedtaget. At Amtsrådet selv skal tage Beslutning herom, troer jeg er Noget, som allerede nu finder Sted i adskillige Amter, og som ikke har medført nogen Ulempe. Naar den sidste ærede Taler meente, at det næste Skridt, man frygte for at gjøre, skulde være at give Sogneforstanderfaberne en lignende Godtgjørelse, saa troer jeg ikke, at det er Meningen, men Meningen er den, at man frygter for, at man fra Reisetogter kunde gaae over til Diæter.

Ordføeren: Jeg kan bekræfte hvad der af den sidste ærede Taler er anført, at der er Amtsråd, som have besluttet at give Godtgjørelse; men vel at mærke, det har ikke været for ordinaire men for extraordinaire Forretninger, og jeg skal overhovedet tilføje, at det er en Beslutning, som jeg ikke troer har havt Lovhjemmel, og det er altsaa den, der skulde gives, hvis Mindretallets Forslag skulde blive antaget, som jeg for mit Vedkommende ønsker, da jeg maa foretrække det for Fleertallets. Jeg har kun ubedet mig Ordet, fordi jeg i mit Svar til den ærede Indenrigsminister glemte at omtale et Punkt, nemlig Lit. t. Han meente, at det kunde være betænkeligt at indrømme Ret til directe Amtsfattigforsørgelse, og at man skulde indskrænke sig til at understøtte de Communer, der vare særdeles overbeholdne med Fattiggat. Jeg skal bemærke, at det er saa langt fra noget Nyt, der her indføres, at det har været en staaende Condo i de hidtil bestaaende Amtsfattigkasser, hvis Udgifter nu skulle overgaae paa Amtskassen; det er kun sjeldent og i ganske extraordinære Tilfælde, at der er tilbeholdt enkelte Communer, der ved ganske særegne Omstændigheder ere blevne overbeholdne, en Understøttelse een Gang for alle, f. Ex. i Anledning af særlige